

ger- og Menneskfolens Elever bleve examinerede, mødte af Bestyrelsen kun Præsten, hvorimod hele Bestyrelsen mødte den tredie Dag, da Trifskolens Elever skulde overhøres; man skulde see Bedkommende paa Fingrene og hvorledes det Hele gik til. Der er meget Skin i Ordningen af det bestaaende Skolevæsen; men det undrer mig ikke, at den ærede Minister holder derpaa, thi han har jo for nogen Tid siden udtalt, at han tildeels holder paa „Skinnet“, idet han har sagt, at han ansaae det for noget Godt, ansaae det som Noget, man ikke ganske skulde kaste Brag paa, at give noget i og for sig selv Ufornuftigt et „Skin“ af Fornuft. Denne Uttring fremsførte den ærede Minister ligeoverfor den ærede Rigsdagmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), som sagde, at han ikke vilde være med til at give en ufornuftig Sag et Skin af Fornuft, hvorimod den ærede Minister som sagt meente, at dette ikke var saa uværdig en Opgave, naar man ikke paa anden Maade kunde faae en Sag fremmet. Jeg mener derimod, at det ikke har den mindste Værdi at give en ufornuftig Ting nok saameget Skin af Fornuft. — Jeg har, som jeg allerede har nævnt, i mange Aar siddet i en Skolekommission og veed temmelig nøie, hvorledes det gaaer til der, og jeg har erfaret, at der er en god Portion Skin med i Spillet, naar man troer, at Alt er fortræffeligt, fordi man har et Maskineri, hvorved man kan kontrollere, hvor mange Skoledage og Skoletimer der gives, og hvorved man kan have den Tilfredsstillelse, at de Børn, som ikke møde i Skolen, blive multerede. Formanden i denne Skolekommission var tillige Provst, og han har flere Gange i Kommissionen afgivet den Erklæring, at man i hans Herred kun multerede til 3 Skilling; men Loven af 2den Mai 1855 bestemmer Mulkten første Gang til 3 Sk. og dernæst til 6, 12 og 24 Sk., hvilke Mulkter kunne indrives ved Udpantning, og hvis der Intet er at pante, saa straffes Bedkommende første og anden Gang med Band og Brød og tredie Gang med Tvangsarbejde; dette er, mener jeg, en umenneskelig Bestemmelse, men til Ære for Menneskeligheden gennemfører man den Gud ske Lov heller ikke, og dertil maa vistnok søges den eneste Grund til, at den den Dag idag

staaer ved Magt. Det Gneske, man opnaaer ved at multere, er, at der sættes Kjendskab mellem Forældrene og Skolen, men man har den Tilfredsstillelse, at Bedkommende blive multerede. I den af mig omtalte Skolekommission indskrænkede man sig imidlertid ikke til den laveste Mulk, man idømte, ogsaa Mulkter paa 6, 12 og 24 Skilling, men hvorledes forholdt det sig nu med Indrivelsen? Kom Mulkterne virkelig ind? Nei saamæn gjorde de ei. Provsten mødte i Skolekommissionen og sagde: Den og den Enke har været hos mig og gjort Undskyldning; hun har en Søn, som hun ikke kan undvære; han maa gaae med Fisk; han tjener der og der, o. s. v., vi komme altsaa til at fritage hende for Mulkten. Jeg vil tilstaae, at jeg altid har stemt for Estergivelse; men jeg vil dog spørge, om denne Mulktering hjalp det Allermindste paa Drengen. — Han kom derfor ikke i Skolen. Undertiden indkom der dog Mulkter, og det endog overordentlig høie, men naar man spurgte, hvorledes det gik til, da Bedkommende Intet havde at betale med, saa svarede man, at den paagjældende Fuldmægtig, naar han faae, at der Intet var at pante, greb i sin egenomme og betalte; men jeg vil ligeledes spørge, om det hjalp det Allermindste paa Børnene, at Mulkterne bleve betalte af en Anden? Det har ogsaa truffet sig, ikke een, men flere Gange, at Formanden i Skolekommissionen har erklæret angaaende et Barn, som var udebleven fra Skolen: Det er min Tjenestebreng, men jeg skal med Fornøielse betale Mulkten; men nu spørger jeg fremdeles, om det hjalp det Mindste paa Drengen, at Mulkten blev betalt med Fornøielse? Det er imidlertid altid godt, at Mulkten bliver betalt med Fornøielse, saa gjør den idetmindste ingen Skade, men der er Mange, som ikke betale den med Fornøielse. Der var saaledes et Medlem af Kommissionen, som stadig kæmpede for Skolemulkterne; men saa traf det sig engang, at en Dreng havde været borte fra Skolen en heel Maaned, og da man spurgte, hvem han tilhørte, saa viste det sig, at han netop tjente hos dette Medlem. Han havde staaet i den Formening, at Drengen ikke var skolepligtig, men da han hørte, at han skulde betale Mulk, saa reiste han sig og svor en